

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 listopada 2013 r.

Poz. 6349

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.502.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 października 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 438/XXXIX/2013 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 24 września 2013r. w sprawie upoważnienia Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej w całości jako sprzecznej z art. 8b i art. 12 ustawy z dnia 7 września 2007r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (t. jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 1228 z późn. zm.), dalej jako „ustawa”

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 września 2013r. Rada Miejska w Lublińcu podjęła uchwałę w sprawie upoważnienia Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 30 września 2013r.

Jako podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały, Rada Miejska wskazała art. 39 ust. 4, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z przepisem art. 39 ust. 4 tej ustawy, do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej rada gminy może upoważnić również organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższy przepis stanowi normę ogólną, statuującą kompetencję rady gminy do podjęcia uchwały, którą może zostać upoważniony wskazany organ do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, czyli do prowadzenia postępowań administracyjnych. Uchwała taka stanowi akt prawa miejscowego i, co podkreśla się w literaturze, „w przypadku uregulowanym w art. 39 ust. 4 u.s.g. znajduje wyraz tzw. dekoncentracja zewnętrzna [...], wskutek czego, w *przeciwieństwie do osób upoważnionych przez wójta, podmioty [upoważnione na podstawie art. 39 ust. 4 u.s.g.] działają jednak we własnym imieniu, a nie w imieniu rady czy wójta, ergo wskutek upoważnienia uzyskują status organu [...]*” (A. Szewc, *Komentarz do art. 39 ustawy o samorządzie gminnym*, LEX).

Przepis art. 39 ust. 4 jest przepisem ogólnym, wobec którego mogą występować wyjątki w ustawach szczególnych. Jak wskazano w *Komentarzu z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa* (red. prof. zw. dr hab. Roman Hauser, prof. zw. dr hab. Zygmunt Niewiadomski, C.H. Beck), „unormowania niektórych ustaw szczególnych wyłączają zatem możliwość omawianego upoważnienia na mocy reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali*. Przykładowo: «art. 4 ust. 3 i art. 12 ust. 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów stanowią *lex specialis* w stosunku do art. 39 ust. 4 SamGmU i wyłączają w uregulowanym w nich zakresie jego stosowanie». Zdaniem NSA, również w pozostałym zakresie co do spraw wynikających z tej ustawy - to jest w odniesieniu do czynności organu właściwego dłużnika, które nie zostały objęte art. 4 ust. 3 ww. ustawy,

a także co do wydawania decyzji o umarzaniu należności (zob. art. 30 ust. 1 ww. ustawy), brak jest możliwości zastosowania art. 39 ust. 4 u.s.g. «Niezależnie od tego, że wspomniane wcześniej czynności organu właściwego dłużnika, nieobjęte art. 4 ust. 3 ustawy, mają w większości charakter materialnotechniczny, a więc nie mieszczą się w pojęciu ‘załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej’, o którym mowa w art. 39 ust. 4 SamGmU, to przede wszystkim stwierdzić trzeba, jak słusznie podniesiono w zaskarżonym wyroku, że regulacja zawarta w art. 2 pkt 9 i 10 ustawy o pomocy osobom ubiegającym się o alimenty wyznaczyła w sposób jednoznaczny organy właściwe w sprawach w niej uregulowanych». Pokreślono, że «skoro ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów precyzuje zarówno organ właściwy, jak i zakres spraw, które mogą być przekazane kierownikowi ośrodka pomocy społecznej, to rada gminy nie może zastępować tego organu ani rozszerzać tego zakresu spraw, co wynika z obowiązującego w prawie administracyjnym zakazu domniemania kompetencji [...]»”.

W niniejszej sprawie, przedmiotem uchwały jest upoważnienie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu do wydawania decyzji administracyjnych na podstawie art. 27 ust. 2 oraz art. 30 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów. Jak wskazano powyżej, uprawnienia do udzielania upoważnień w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów znajdują się właśnie w tej ustawie. Zgodnie z art. 8b oraz art. 12 ust. 2 ustawy, odpowiednio organ właściwy dłużnika lub wierzyciela może upoważnić w formie pisemnej swojego zastępcę, pracownika urzędu albo kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej lub innej jednostki organizacyjnej gminy do podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, prowadzenia postępowania i wydawania w tych sprawach decyzji lub do prowadzenia postępowań w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego i wydawania w tych sprawach decyzji.

Powyższe przepisy wyłączają zatem działanie organu stanowiącego do wydawania upoważnienia w tych sprawach, a organem właściwym jest organ właściwy dłużnika i wierzyciela, czyli w tym przypadku Burmistrz Miasta Lublińca. W związku z tym, organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała istotnie narusza prawo, poprzez wkroczenie Rady Miejskiej w kompetencje Burmistrza Miasta (por. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 kwietnia 2013r., sygn. akt II SA/Go 147/13, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Istotność naruszenia prawa, a tym samym konieczność wyeliminowania przedmiotowej uchwały, sprowadza się do tego, iż jakiegokolwiek postępowanie administracyjne prowadzone przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lublińcu na podstawie upoważnienia zawartego w uchwale obarczone byłoby przesłanką nieważności, o której stanowi art. 156 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku bowiem uznania, że przedmiotowa uchwała zachowuje moc obowiązującą, doszłoby do sytuacji, w której Dyrektor OPS-u działa bez upoważnienia, o którym mowa w ustawie, a co za tym idzie, wydaje decyzje administracyjne, nie będąc organem kompetentnym.

Mając powyższe na uwadze, uchwałę Nr 438/XXXIX/2013 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 24 września 2013r., ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru
Prawnego

Krzysztof Nowak

1) Rada Miejska w Lublińcu

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) a/a.